

ՀՐԱԺԵՇՏ

Լըռե՛մք, լըռե՛մք, ո՛վ սիրական արեւաչուի,
 Ո՛չ մէկ շըշուկ ու ո՛չ մէկ հունչ անգաղտնաբան,
 Մեղալումսնի սա մեղաւոր խնջոյ՜լէն վերջ...:
 Թող պարաւորին ձայներն ամէն, հեւք ու վերջուշ
 Խոր յոյզերու դողմ օրորող լըռութեան մէջ,
 Իմ ցանկալի, իմ յաւիտեան անմատոյց սէ՛ր,
 Ինձմէ խըլումած այլ բնոյ միշտ իմ խորամանկութեամբ:
 Սուրբընծայուած գեղեցկութի՛ւն դուսն երկմամբը:
 Մեր աչեքում մէջ կարօտի լիկեր ինկան
 Ու սուգունցան հոն հեշտամէքի առագաստներ,
 Մեր արիւնէն շանթերու պէս յոյսեր անցան
 Ու թրթռացին մեր ըստուերներն իսկ հեռաւոր
 Իր համբոյրէն:
 Մեր պատերուն խորն անթեղուած մոխիրներէն
 Կարծես կայծեր հրդեհներու պէս բռնկեցան
 Ու պարտեղին մէջ տնջեցան արեւակեղ՝

Ողկոյզներու պէս հասունցան մեր համբոյրներն...

Տե՛ս ուս ձեռքերս, գիշերներուս մըղձաւնջէն,
 Քու մատներուդ տաք հըպումին կարօտամով,
 Եւ անդառնալով անկարելի գեղումներուն,
 Աշնամային տերեւներու պէս դեղնեցան...:
 Ու ձայնիս մէջ՝ չարտատանուած սիրոյ բառերս,
 Հեծկլլտամէքի պէս՝ անունիդ վանկերն աղու
 Գիշերն ի բուն մըմընջելէն, ճըւաղեցան:
 Իմ ցանկալի այլ յաւիտեան անմատոյց սէ՛ր,
 Հըբաժեշտի հնչեց վայրկեանն եղբայրան
 Եւ անթափանց գիշերն ինկա՛ւ մեր հոգւոյն մէջ...
 Մընաս բարո՛ւլ, մընաս բարո՛ւլ...:
 Բայց վիշաւոր սա շըթներէս պիտի չկաթին
 Ափսոսամէքի կամ զղման ծանր, տրտում խօսքեր-
 Ո՛չ մէկ տրտունջ. ո՛չ մէկ արցունք անգաղտնապահ
 Բաժանումի ցուն օրորող լըռութեան մէջ:

ՄԱՌԻ ԽԱՐԱՆԻՆ

Հ Ա Յ Ա Ա Ս Տ Ա Ն Ի Ն

Մաղկի՛ս յաւէտ երանութեամբ,
 Հայրենի՛դ իմ նմատուն,
 Ա՛լ չըտեսնես ո՛չ մէկ մութ ամպ,
 Լուսապայծառ մընաս դուն:

յոգ ես բացեր մեզի հանուր,
 Մեր երազին հընամեայ.
 Քու քաղցրահունչ կանչիդ ի լուր
 Մեր սիրտն այսօր կը խայտայ:

Անհամբեր եմք, մանկան մը պէս,
 Ուրախութեամբ աղբջում,
 Գիւրջդ նետուիլ, համբուրել քեզ՝
 Սիրով համակ թըրթըռում

Երգեր էինք քեզ անընդմէջ,
 Վերականգնումդ երազեր.
 Քու սէրըդ վառ, կարօտդ անշէջ
 Մեզ լըկեր էր, երկիզեր:

Ա՛յս, գիտնայի՛ր՝ դառն օրերու
 Ի՞նչ հոգեւանջ խոր վիշտեր
 Ապրեր էինք քեզմէ հեռու,
 Ի՞նչքան էինք տըւայտեր...:

Մըղկըտացեր, տըբներ ա՛յնքան,
 Օտար դուռներ ափ առեր,
 Աստանդական, անհանգըւան,
 Երկար էինք քափառեր:

Ինկեր, ելեր, մաշած ցուպով,
 Բաւիդին մէջ մեր վագֆին,
 Հայրենաբաղձ հուր կարօտով,
 Երագեր միշտ քեզ կըրկին:

Մեր կուրծքին տակ քեզ մեծցուցե՛ր՝
 Մեք հետ՝ գուկի մը ճըման,
 Պըտըտուցեր պանդուխտի մեր
 Համբուն վըբայ մանկան:

Կուգամք ահա, խօյ նախամեզով
 Կը թըռչինք ծոցդ արփաւետ,
 Գորովագին համբոյրներով
 Ողջագուրուիլ քեզի հետ:

Կուգամք խընդուն քու քըրտինքիդ,
 Հիգիդ քարտար ու բեղուն,
 Մե՛րը խառնիլ, քարմ արփիդ
 Բիրեղ չաղին տակ օծուն: